

V. 49 Višnu vysvětluje povahu iluze neboli *máji*.

VASIŠTHA pokračoval: Gádhi se chtěl o všem ujistit, vydal se tedy do země Bhútamandala do království Kira. Ještě jednou si od tamních lidí vyslechl tentýž příběh, ještě jednou uctil boha Višnu a ještě jednou se před ním Višnu zjevil.

GÁDHI se zeptal: Pane, šest měsíců jsem strávil putováním a slyšel tentýž příběh, který tamní lidé mají za pravdivý. Objasni mi to, prosím.

VIŠNU pravil: Ó Gádhi, události z příběhu se odrážejí ve tvé mysli, ačkoli se k tobě nevztahují. Podobně je tomu u zdánlivého spojení mezi vránou, jež usedla na strom, a kokosem, který ze stromu v tutéž chvíli spadl. Tamní lidé vyprávějí příběhy, které ty považuješ za svoje. Taková shoda náhod je naprosto běžná. Někdy je tatáž představa sdílena mnoha lidmi najednou. Někdy má mnoho lidí tentýž sen, mnoho lidí podlehne stejnému přeludu a mnoho opilců má stejnou zkušenost, že se s nimi točí svět. Pár dětí si hraje na totéž, pár dětí hraje stejnou hru.

Podobné přeludy vzniknou v mysli lidí i ohledně času. Čas je představa mysli a vztahuje se k určitým jevům v podobě vzájemné příčinné souvislosti.

Višnu zmizel a Gádhi dlouhý čas rozjímal. Potom se začal znovu modlit a Višnu se před ním znovu objevil.

GÁDHI prosil boha Višnu: Pane, jsem tvojí *májou* naprosto zmatený. Prosím, abys mě vhodným způsobem mého zmatení zbavil.

VIŠNU pravil: To, co jsi viděl v kraji Bhútamandala a v městě Kira, bylo pravdivé. Muž jménem Katándža se tam před časem opravdu narodil. Přišel o své příbuzné a stal se králem ve městě Kira. To vše se objevilo v tvém vědomí. Tak jako mysl občas zapomene na to, co skutečně zakusila, tak se také může domnívat, že prožila něco, co nikdy neviděla. Tak jako člověk sní nebo má vize, tak může v bdělém stavu zakoušet halucinace. Ačkoli Katándža žil již před časem, v tvém vědomí se to jevílo jako přítomnost.

Představa „to jsem já“ se objevuje jen v mysli nevědomého člověka, nikoli u toho, kdo získal poznání Já. Ten, kdo poznal Skutečnost a ví, že „já jsem vše“, není zatažen do utrpení, neboť se nepřipoutává k omezeným věcem, které utrpení přinášejí. Nenechá se ovládat radostí ani smutkem.

Poněvadž nejsi plně osvícený, je tvoje mysl připoutána k iluzi objektivního vnímání, k pojmům a představám. *Májá* se šíří do všech směrů a jen ten, kdo zůstane ustálen ve středu, je od této iluze osvobozen. Od nynějška se po dobu deseti let věnuj intenzivní meditaci.

Gádhi se tedy oddal meditaci a dosáhl poznání Já. Poté žil jako osvobozený mudrc, oproštěný od všech obav a od utrpení.